

До Господина Н. Чембърлейн -

Министъръ Председателъ на

Великобритания.

Ваше Превъзходителство,

Не би било ласкателство за Васъ да Ви се изкажатъ  
отъ единъ гражданинъ на далечна и малка България удобрения  
и похвали за ръководството на политиката на Великобритания  
въ едно време, когато свѣтътъ се е объркалъ и очаква спасе-  
ние предъ мрачната неизвестностъ - такива Ви е, бездруго, по-  
лучавате въ изобилие отъ всички краища на свѣта. Азъ взи-  
мамъ, обаче, поводъ отъ това, което става съ Ваше съдействие,  
за да Ви помоля да си спомните въ тоя моментъ и за нашия  
народъ, съ разкловането на който чрезъ Ньойския договоръ не-  
достатъчно предвидливи политици поискаха да решатъ Балкан-  
ския проблемъ, а заедно съ това да премахнатъ и Македонския  
въпросъ, който смущаваше нѣкои европейски държави въ минало-  
то.

Видейки родомъ отъ Македония, познавамъ страдания-  
та на тая земя и намирамъ, че нейното безогледно подѣляне  
между тритѣ Балкански държави: Югославия, Гърция и България  
бѣ едно нещастно разрешение, наложено само като нечовѣшко  
наказание на българския народъ, който - разумно погледнато --

не може да бъде виновен за намесата в войната, защото не той реши този въпрос, а неговите управници го въвлякоха нататък. За да се разбере това, трябва да се направи разлика между Великобритания и България по въпроса за отношението на властта към народа - тя е грамадна!

Единственото задоволително за времето разрешение, което би гарантирало спокойствието на Балканите и с това би подпомогнало европейския мир, би било въвеждането на автономно управление в цялокупна Македония, което би позволило на всички съседни държави да бъдат в пръки и непринудени стопански и културни връзки и отношения в тази страна.

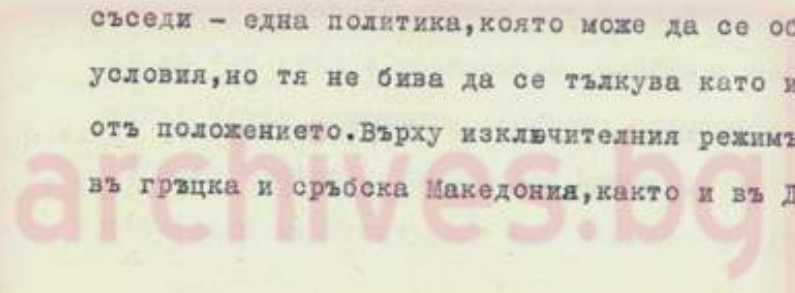
Аз съм убеден, Ваше превъзходителство знае отлично, че Македония през време на турското владичество беше толкова българска колкото и България - това са свидетелствували от далечни времена английски пътешественици. И ако въпреки това, поради наличността на други националности там - най-малко сръбска и гръцка - и поради съревнуването на съседните държави за завладяване, присъединяването на Македония към България би било неудобно от гледището на европейските интереси, не виждам каква пръчка може да съществува да се обособи Македония в нейните географски и етнографски граници в самоуправляваща се държава, като се дадат всички гаранции на заинтересованите съседи да намират изходъ чрез нея на Егейско море. По този начин от ябълка на раздора, каквато беше, Македония би се превърнала в една приятелска страна за съседите, би се успокоило вътрешното население, за да се отдаде на мирен труд и би се ликвидирало по единъ удачен начин веднаж за винаги с Балканския

проблемъ, а заедно съ това и съ мъчителния Македонски въпросъ.

Като считамъ, че това разрешение е единствено справедливо и е напълно въ съгласие съ интереситъ на Европа и европейския миръ, азъ си позволявамъ, Ваше Превъзходителство, да Ви помоля въ името на човѣчността и свѣтовния миръ, който неуклонно преследвате, да разширите Вашата задача и, когато се решава въпроса за малцинствата въ Централна Европа, да се надникне и по нататъкъ - къмъ изтокъ, като се повърнатъ на България несправедливо отнѣтитъ ѝ земи отъ Сърбия и Ромъния и се обособи цѣлостна Македония въ самостоятелна автономна държава.

Азъ смѣя да увѣря Ваше Превъзходителство, съ пълно чувство на отговорностъ, че откъсването отъ България на оная частъ Македонска земя, която ѝ се остави следъ войната, не ще се усѣти болезнено отъ нашия народъ, щомъ това се прави за автономията на цѣлокудна Македония, кадето българитъ ще се радватъ на свобода и щомъ за България се възстанови справедливостта, като ѝ се повърнатъ земитъ отъ Добруджа и крайсръбската граница.

Вѣрвамъ на Ваше Превъзходителство да е много добре известно, защо въ България днесъ не се повдига гласъ за ревизия на договоритъ. Нашата официална властъ се мъчи да заглуши всѣки опитъ за протестъ съ единствената целъ да не се дава поводъ за влошаване на отношенията съ нашитъ съседи - една политика, която може да се обясни при нашитъ условия, но тя не бива да се тълкува като изразъ на доволство отъ положението. Върху изключителния режимъ надъ българитъ въ гръцка и сръбска Македония, както и въ Добруджа, надѣвамъ



се имате достатъчно данни. Тъкмо защото тука не може да  
повдига тоя въпросъ, азъ си позволихъ да Ви обезпокоя съ на-  
деждата, че Вие ще приемете, какво това азъ правя изпълнявай-  
ки единъ граждански дългъ въ името на човѣщината и въ инте-  
реса на мира, осъществяването на който е една отъ голѣмитѣ  
Ваши задачи.

Изпълненъ съ вѣра, че Вие ще сторите необходимото,  
за да бъде правилно поставенъ и разрешенъ проблема за ма-  
цинствата, азъ Ви пожелавамъ успѣхъ въ миротворната политика  
и оставамъ

съ дълбоко почитание:

Д-ръ Петъръ Джидровъ

бившъ Министъръ на Правосъдието.

София, 21 септември 1938 год.

*изпратено на фирмен и личен адрес*



archives.bg